

[Socialministeren]

ning her gælder, at problemerne skal være så alvorlige, at udskydelse af iværksættelse af hjælpeforanstaltninger ikke kan ske uden betydelige skadevirkninger for barnet. Der er således ikke tale om, at udvalget har besluttet, at der indtil videre ikke kan træffes beslutninger i henhold til bistandslovens § 33, stk. 1, nr. 3, om anbringelse uden for hjemmet. Udvalget har derimod vedtaget at foretage en stramning af den hidtidige praksis, således at man skærper de betingelser, der kræves opfyldt for at træffe beslutning efter § 33, stk. 1, nr. 3, og udvalget har efter denne vedtagelse i flere tilfælde truffet beslutning om anbringelse af børn uden for hjemmet efter de nye, strammere retningslinjer. Denne nye, restriktive praksis vil fortsætte i hvert fald indtil udgangen af 1984, og det vil bero på erfaringerne i de nærmest kommende måneder, hvorvidt den skal forlænges ud over dette tidspunkt.«

Socialministeriet skal understrege, at der ikke er mulighed for, at en kommune selv kan sætte dele af bistandsloven ud af kraft.

Socialministeriet har noteret sig, at man i kommunen vil gøre en koncentreret indsats for at opprioritere den rådgivende virksomhed over for børn med problemer med henblik på gennem andre støtteforanstaltninger at undgå eller begrænse børnenes anbringelse uden for hjemmet.

Socialministeriet finder herefter ikke, at der er anledning til yderligere initiativer over for kommunen vedrørende det rejste spørgsmål.

Det skal tilføjes, at såfremt det sociale udvalg undlader at iværksætte påkrævede hjælpeforanstaltninger, kan amtsankenævnet i medfør af bistandslovens § 35 træffe beslutning herom og pålægge udvalget at gennemføre beslutningen. Tilsvarende beføjelser har den sociale ankestyrelse.

Spm. nr. S 29

Til *socialministeren* (3/10 84) af:

Leif Hermann (SF):

»Hvad har ministeren gjort for at orientere de sociale udvalg i kommunerne om de af folketinget den 27. april 1984 vedtagne ændringer af konkurslovens kapitler 25-29?«

Begrundelse

Det er af dagspressen i flere tilfælde fremgået, at de af folketinget vedtagne regler om gældssanering af skifteretterne administreres i modstrid med folketingsflertallets hensigter for så vidt angår den personkreds, der efter det samme flertals opfattelse skulle være omfattet af bestemmelserne. Et helt klart udtryk herfor var, at de oprindeligt af justitsministeren foreslåede gebyrbestemmelser blev fjernet. Formålet hermed var klart også at inddrage de persongrupper, der har kontakt med de sociale forvaltninger, såsom bistandsklienter, personer, der har bidragsgæld, m.fl. Det vil derfor være af væsentlig betydning for folketinget at få oplyst, hvorvidt socialministeren over for de kommunale socialudvalg har gjort opmærksom på gældssaneringsreglerne.

Svar (19/10 84):

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Justitsministeriet har oplyst, at der er udarbejdet en pjece om de nye regler om gældssanering, og at denne er udsendt til bl.a. samtlige sociale udvalg. Justitsministeriet har endvidere oplyst, at der i løbet af efteråret vil blive bragt et indlæg i fjernsynssendelsen »OBS« vedrørende de nye regler.

Socialministeriet er indstillet på – i forbindelse med en almindelig revision af cirkulæret om rådgivning og tilsyn efter bistandsloven – at henlede de sociale udvalgs opmærksomhed på muligheden for at opnå gældssanering i henhold til konkursloven.

Spm. nr. S 31

Til *miljøministeren* (4/10 84) af:

Dohrmann (FP):

»Må både henlægges på offentlige strandbredder?«

Begrundelse

I spørgsmål nr. 1102 i folketingssamlingen 1983-84, 2. samling, slog spørgeren et slag for danskernes urgamle ret til at have deres både liggende på strandbredderne.

Ministeren svarede den 17. september 1984, at ejerne af strandgrunde kan tillade bådenes anbringelse.

Herefter bliver det nødvendigt at få oplyst, hvor stor en del af de danske strandbredder der ejes af det offentlige og af institutioner